„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr, na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 76. Poniedziałek 4. Kwietnia 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość nadał najwyższem postanowieniem z dnia 19. marca b. r. Hipolitowi Okuniowskiemu, administratorowi greckokatolickiej parafii w Jaworowie w uznaniu jego skutecznej czynności i chwalebnego zachowania złoty krzyż zasługi.

W tych dniach wyszedł nakładem c. k. Namiestnictwa „Szematyzm królestw Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem na rok 1870.“ Podręcznik ten wydany w tym roku pierwszy raz w języku polskim. stanowi spory tom, obejmujący przeszło 60 arkuszy druku. Obok zwykłych dat, tyczących się organizacyi i składu osobowego c. k. władz rządowych i autonomicznych, jakoteż i zakładów dobroczynnych; zawiera tegoroczny szematyzm wiele nowych, autentycznych dat statystycznych.

Cena jednego egzemplarza ustanowiona w kwocie 2 złr. 50 c., jest ze względu na znaczne koszta nakładu przy objętości dzieła bardzo umiarkowaną.

Szematyzm ten można nabyć we wszystkich starostwach powiatowych i w ekonomacie c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie (przy ulicy Łyczakowskiej Nr. 521 4/4).

Lwów, 30. marca 1870.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Czterdzieste pierwsze posiedzenie izby deputowanych odbyło się d. 31. marca.

Posiedzenie otwarto dopiero o godzinie 11 1/2 rano. Galerye są przepełnione. Lewa strona i centrum izby są zajęte. Prawa strona całkiem pusta. Na tej stronie zasiedli tylko deputowani Andriewicz, Hermet, Petrino i Hormuzaki.

Ministrowie dr. Hasner, dr. Giskra, dr. Herbst, dr. Brestl i dr. Stremayr są obecni w izbie. Wszyscy deputowani z Galicyi, Slowenii, Gorycyi i Istryi są nieobecni. W izbie panuje wielkie wzburzenie, na sali gromadzą się deputowani w liczne grupy.

Wiceprezydent Hopfen otworzył posiedzenie.

Loża deputowanych jest przepełnioną. Między deputowanymi znajdują się w tej loży książe Czartoryski i dr. Smolka. Około ministra dr. Herbsta i dr. Rechbauera tworzy się grupa wielka, w której toczy się żywa dyskusya. Wzburzenie wzrasta, do izby wchodzi ks. Guszalewicz

Odczytano najpierw nadesłane petycye.

Prezydent odczytał następujące oświadczenie doręczone mu przez dr. Grocholskiego:

Oświadczenie:

„Obrady Wys. Izby deputowanych z okazyi debaty adresowej i niedawno przedtem ogłoszony memoryał tych członków rządu, którzy pozostali przy sterze państwa, musiały doprowadzić niżej podpisanych do przekonania, że większość reprezentacyi państwa i rząd, kierowany wyłącznem staraniem o interesa polityczne jednego szczepu pod pozorem wytrwania przy konstytucyi i wierności konstytucyjnej, podnieśli do systemu rządowego odmowę wszelkich przez różne kraje pożądanych rozszerzeń autonomii.

Nawet takie ustępstwa, które w szczególnych wypadkach były uznane za wyjątkowe lub warunkowo dopuszczalne chciano przyznać tylko jako ofiarę ze strony państwa.

Że taki system zamiast prowadzić do pokoju i porozumienia wiedzie jeszcze do gwałtowniejszej walki między narodowościami a monarchią i w końcu doprowadziłby musiał albo do despotyzmu albo do osłabienia państwa, było dla podpisanych jasnem. Musieli przeto podpisani postawić sobie pytanie, czy im się godzi wobec nowo inaugurowanego systemu rządowego brać udział w dalszych pracach tej wysokiej Izby.

Względ jednak, że ustawa o powiększeniu armii jeszcze nie została ukończoną a budżet państwa jeszcze nie został zawotowany i że wyjście w tych okolicznościach mogłoby oddziaływać szkodliwie na regularny bieg administracyi w tych dwóch żywotnych sprawach państwa, względ ten znaglił podpisanych do pozostania na swych miejscach.

Podczas tego wszelkie usiłowania podpisanych, aby doprowadzić do odstąpienia zgubnego kierunku zostały bezowocne. Rezultat narad wydziału nad życzeniami w najlegalniejszej formie przez Sejm galicyjski przedłożonemi, podaje nowy dowód, że przy tym systemie rządowym, zaspokojenia żądań rozszerzenia autonomii ludów Austryi spodziewać się nie można. Przeciwnie, zanadto często pojawiła się dążność ścieśnienia konstytucyjnie nadanej już królestwom i krajom autonomii, która to dążność w świeżo wniesionem przedłożeniu o wyborach z konieczności najsilniejszy znalazła wyraz.

Obecnie upadły względy, które nas podpisanych powstrzymywały. Powodując się przeto naszem przekonaniem, chcąc najzupełniejszą wolność działania Sejmowi galicyjskiemu na przyszłość zachować, składamy na dzisiejszym dniu mandaty nasze w ręce marszałka Sejmu galicyjskiego. Upraszając Wysokie Prezydyum o podanie tego naszego oświadczenia do wiadomości Wys. Izby poselskiej, pozostajemy z wysokiem poważaniem.“

Wiedeń, 31. marca.

Grocholski, P. Gros, Agopsowicz, Barewicz, Baworowski, Bodnar, Czaczkowski, Cieński, Czajkowski, Czerkawski, Antoni Dittrich, Dziewoński, Fibauser, Horodyski, Jabłonowski, Jakóbik, Koźmian, Koziński, Szeleszczyński, Sulikowski, Sawczyński, Tarnowski, Tomuś, Torosiewicz, Weigel, Wild, Wodzicki, Zyblikiewicz, Potocki, Kraiński.

Potem odczytał prezydent drugie następujące oświadczenie:

Wysoka Izbo deputowanych w Radzie państwa!

„Ponieważ Wys. Izba przez wotum swoje nad wnioskiem deputowanego Petriny na posiedzeniu z 20. lutego oświadczyła, że projektów zmierzających do porozumienia się z wszystkiemi krajami i narodowościami, a zatem projektów dążących do trwałego ukonstytuowania państwa, nie zamyśla wziąć pod rozwagę, ponieważ dalej Wys. Izba ma zamiar wziąć pod obrady ustawę o wyborach bezpośrednich z konieczności (o której przyjęciu wątpić nie można po wszystkich poprzednich zajściach), a przez to naruszyć najważniejsze prawa Sejmów bez współdziałania tychże, i opuścić drogę legalną, — niżej podpisani nie mogąc się z jednej strony spodziewać pomyślnego skutku z dalszej swej działalności w Wys. Izbie, z drugiej zaś strony chcąc przeszkodzić powstaniu zkodliwego dla niezaprzeczonych praw swego kraju prejudykatu, oświadczają, że nie wezmą dalej udziału w dalszych pracach Wys. Izby, pozostawiając sobie usprawiedliwienie tego kroku przed Sejmem krajowym.“

Wiedeń, 31. marca 1870.

Petrino, Hermet, Toman, Barbo, Svetec, Pintar, Conti, Lipold, Cerne, Pajer, Colombani, Vidulich.

Prezydent oświadczył, iż z oświadczeniami temi postąpi sobie według regulaminu.

Dep. Klun: Proszę o głos.

Prezydent: Nie mogę dozwolić żadnych rozpraw w tej sprawie.

Dep. Klun: Mam złożyć takie oświadczenie... (Z lewicy: zgadzamy się!)

Prezydent udziela głos dep. Klunowi, który rzekł: Wobec złożonego przez dep. Tomana oświadczenia oświadczam w mojem i hr. Margheri imieniu: Jak wiadomo sejm kraiński wysłał sześciu deputowanych do tej Izby, z których czterej należą do większości, a dwaj t. j. ja i hr. Margheri do mniejszości. Jako reprezentanci zasad i zdań mniejszości sejmu kraińskiego oświadczamy, iż nie widzimy powodu do składania naszych mandatów do Rady państwa i opuszczenia wys. Izby. I owszem, zdaniem naszem lepiej będziemy reprezentować interesa naszego kraju, który nas tu wysłał, gdy na legalnej drodze konstytucyjnej Rady państwa wytrwamy z zastrzeżeniem wolności, iż przeciw wnioskom, któreby tu przedłożono a którebyśmy za szkodliwe dla kraju naszego uznali, na gruncie legalnym tej Izby wystąpimy (oklaski).

Ks. Guszalewicz oświadczył, iż tożsamo pozostanie w Radzie państwa.

Hr. Margheri zastrzega się, by oświadczenia dep. Kluna, złożonego i w jego imieniu, nie uważano za przyzwolenie na przedłożony projekt ustawy o wyborach bezpośrednich z konieczności.

Minister sprawiedliwości dr. Herbst przedłożył projekt ustawy o sądownictwie dla landwery.

Ustawę o organizacyi medycynalnej administracyi przyjęto po krótkiej dyskusyi w trzeciem czytaniu 105 głosami przeciw 9.

Komisya wyznaniowa przedłożyła potem sprawozdanie o uchwalonej przez izbę panów ustawie względem zawierania związków małżeńskich przez osoby, które nie należą do żadnego prawnie uznanego kościoła.

Ustawę tę przyjęto w drugiem i trzeciem czytaniu zgodnie z uchwałą izby wyższej.

Dalej przedłożono izbie sprawozdanie o projekcie ustawy względem pensyi profesorów przy szkołach średnich państwa i przy uniwersytecie z wyjątkiem fakultetu teologicznego.

Ustawę tę i odnoszącą się do tej sprawy rezolucyę dr. Rechbauera przyjęto w drugiem i trzeciem czytaniu.

Berlin. O najnowszych wypadkach w Wirtembergii powiada ministeryalny organ „Provinzial Correspondenz“ co następuje: „W Wirtembergii zaszły w ciągu ostatnich tygodni polityczne wypadki, które i pod względem stanowiska państwa tego względem ogólno niemieckich interesów nader wielkiej są wagi. Na sejmie od niedawna obradującym postawiła partya demokratyczna kilka wniosków, które wprawdzie tylko zmniejszenia wydatków na organizacyę wojskową i zmienienia konstytucyi wojskowej żądały, ale według powszechnego mniemania miały właściwie na celu wstrząśnienie stosunku Wirtembergii do Prus i do Związku północno-niemieckiego, stosunku, opierającego się na przymierzu zaczepno-odpornem z r. 1867. Chciano z jednej strony wirtembergską konstytucyę wojskową w ten sposób zmienić, aby wszelkie straciła znaczenie co do wspólnego militarnego działania ze Związkiem, z drugiej zaś strony do tyła osłabić moc obowiązującą pomienionego układu, żeby jedynie od rządu wirtembergskiego zależało uwolnienie się każdego czasu od wymogów pomienionego przymierza. W tym względzie minister spraw zagranicznych p. Varnbueler oświadczył niedawno mniej więcej co następuje: „W obec agitacyi wymierzonych przeciw prawomocności układu państwowego zawartego przez rząd królewski, oświadczam, że dopóki ja będę miał honor zajmować to stanowisko, dopóty nie dozwolę, aby w czemkolwiek układ naruszono, i że nigdy na to się nie zgodzę, by Wirtembergia usunęła się kiedykolwiek od lojalnego wykonania tego, do czego się zobowiązała, t. j. od wspólnego działania z resztą armii niemieckich, w razie gdyby chodziło o obronę terytoryum niemieckiego.“ Tymczasem wnioski partyi nieprzyjaźnie dla Prus usposobionej tak dalece były przygotowane, że przyjęcie ich można było przewidzieć. Dlatego widział się rząd wirtembergski spowodowanym do poddania budżetu wojskowego i konstytucyi obrony ponownej rewizyi, ażeby o ile możności zadość uczynić życzeniom reprezentacyi krajowej co do zmniej-

szenia wydatków. W tym celu odroczono nasamprzód posiedzenia sejmu. Równocześnie nastąpiła zmiana w ministerstwie, ponieważ dotychczasowy minister wojny Wagner odmówił swego współudziału w zamierzonych zmianach. W jego miejsce powołano jenerała Succów.“

— Rozprawy na posiedzeniu plenarnem sejmu północno-niemieckiego z dnia 30. marca o kodeksie karnym dla osób wojskowych miały ten rezultat, iż wniosek Laskera, Bernutha i towarzyszów o jak najrychlejszą rewizyę tego kodeksu przyjętego w imiennem głosowaniu 117 głosami przeciwko 73 głosom. Następnie obradowała izba nad projektem do prawa, wniesionym przez posła Miquela, ażeby na przyszłość emisyę papierów państwowych w pojedynczych państwach do związku należących uczynić zależną od uchwały sejmu. Wniosek ten wywołał obszerną dyskusyę, w końcu jednakże przyjętym został. — Najbliższe posiedzenie jutro.

Paryż. Książę Piotr Bonaparte przybył do Paryża d. 28. marca o godz. 6½ rano. Rozkaz natychmiastowego opuszczenia Tours przyniósł mu sam marszałek Baraguay d'Hilliers. Książę zastosował się do tego rozkazu i o 1szej godz. w nocy z rodziną i służbą udał się na dworzec kolei żelaznej. Jego kuzyn Ramolino i serdeczny przyjaciel de la Bruyére udali się także z księciem. Księciu dano wagon osobny. Przybywszy do Paryża, książę z całem swojem towarzystwem udał się w kilku powozach do Auteil. Nie spodziewano się tam gospodarza, więc książę zastał wszystko w nieładzie. Książę zamknął się natychmiast w swoim pokoju i nie pozwolił nikogo wpuścić do siebie. Mimo to jednakże przyjął u siebie księcia Murata, który przyszedł z gratulacyą. Domu księcia strzeże policya. W domu i przed domem znajduje się wiele ajentów policyjnych. Obiegała bowiem pogłoska, iż mieszkańcy przedmieść podpalą dom księcia w dzień jego przyjazdu do Paryża. Pogłoska ta była fałszywą, gdyż przez cały ten dzień po przedmieściach panował spokój, chociaż uniewinnienie księcia jest oczywiście przedmiotem wszystkich pogadanek prywatnych. Książę nie będzie mieszkał w Paryżu, gdyż otrzymał rozkaz, by opuścił Francyę. Książę ma się udać do Ameryki.

— Uwolnienie księcia Piotra Bonapartego przez angielskie dziennikarstwo bardzo rozmaicie bywa sądzone. „Times“ gani je; poczucie prawa wrodzone rządowi francuskiemu — pisze tenże dziennik — zostało tym wyrokiem niezadowolone. Jakkolwiek przeciwnicy księcia prawdopodobnie wszystko uczynili, aby osłabić sympatyę dla zabitego Noira, przecież trudno oprzeć się przekonaniu iż wolność oskarzonego w interesie jego otoczenia ograniczyć należało. Podobnie sądzi i „Pall-Mall-Gazette“, że wyrokiem „nieprzegłabanym utworzono nową podstawę do ciągłych zaczepek. Nawet w zachowaniu się przewodniczącego w tymże procesie znajduje wspomniona gazeta niektore szczegóły nagannemi. Inne dzienniki, które nie patrzą na tę sprawę z wyłącznie angielskiego stanowiska, jak „Daily News“ i „Daily Telegraph“ wypowiadają o wiele przychylniejszy sąd o niej; wykazują, iż mimo pozornej niezwykłości przecież nie ma najmniejszego powodu do przypuszczenia, jakoby nie postąpiono sobie zupełnie sprawiedliwie, a przytem wytłumacza tenże dziennik różnicę pojęcia pojedynku u Francuzów i Anglików, jakoteż pomiędzy postępowaniem sądowem u jednych i drugich. „Morning Post“ idzie dalej twierdząc, że jeden rzut oka na oświadczenia i zeznania świadków wyrok sędziów przysięgłych najzupełniej usprawiedliwia; a konserwatywny „Standard“ mniema, iż proces cały inaczej skończyć się nie mógł. „Bez wątpienia — tak pisze wspomniony dziennik — jest to nierozstrzygniętą kwestyą, czyliby dla cesarstwa nie było lepiej, gdyby książę otrzymał był jakąś małą karę; lecz przysięgli zapatrywali się na tę sprawę ze stanowiska bezwzględnego sądu i wydając taki wyrok wypełnili tylko swój obowiązek.“

— „Patrie“ w długim artykule dowodnie wykazuje, iż w mniemanych odkryciach z urzędowania Hausmanna o których dziennik „Français“ bez wszelkich względów pisał, ani słowa prawdy niema. Niczego bowiem nie wykryli, ani też nic się nowego w stanie finansów miasta nie ukazało. Dziennik „Français“ atoli obstając przy swych twierdzeniach proponuje, aby w celu przeglądnięcia ksiąg rachunków z czasów urzędowania Hausmanna wybrano komisyę złożoną z urzędników obrachunkowych.

— Dr. Tardieu podał się o dymisyę z posady profesora na medycznym fakultecie paryskiego uniwersytetu. Studenci, nie mogąc mu darować jego oświadczeń i zeznań w procesie księcia Piotra Bonapartego, wygwizdali go podczas wykładu tak, iż opuścił salę wykładów z zapewnieniem, iż poda się o dymisyę. Scena ta trwała przez poł godziny. Tardieu został insultowany w rozmaity sposób. Studenci wołali: „Korsykańczyku! Bonaparte! Idź do Tuileryów.“ Do excesów nie przyszło. Wypędziwszy profesora, studenci rozeszli się zaraz całkiem spokojnie.

Florencya. Na posiedzeniu izby włoskiej z d. 28. z. m. interpelował dep. de Boni rząd, jakie on zajmuje stanowisko względem soboru. Przytem występował przeciw zajściom na soborze, których znowu dep. d'Oades Reggio bronił. Minister spraw zewnętrznych Visconti Venosta oświadczył, że rząd obojętnie patrzy na prace soboru i że uznaje zachowanie włoskich biskupów znajdujących się na soborze w podwójnie trudnem położeniu; gabinet atoli nigdy nie myślał wywierać jakikolwiek wpływ na kościół lub mieszać się w jego dogmatyczne kwestye i rozporządzenia dyscyplinarne; podobne zachowanie się nie tylko odpowiada duchowi czasu, lecz także usposobieniu ludności włoskiej, która w obec szczególnego stosunku królestwa do Rzymu już się przyzwyczaiła do rozdziału kościoła z państwem. Izba zadowolona tą odpowiedzią przeszła do porządku dziennego.

O następstwach niepokojów we Włoszech jeszcze ciągle donoszą dzienniki — „Monitore di Bologne“ donosi, iż 18 podoficerom schwytanym wytoczono proces, a w Pawii jednego majora i 12 prostych stawiono również przed sąd dyscyplinarny. Natomiast wielu żołnierzom za wierne zachowanie się dano srebrny order waleczności.

— Ze względu na wielkie i obszerne prace finansowe, które czekają na drugą izbę włoską, a których wykończenie znacznego czasu potrzebuje, proponuje „Opinione“, ażeby wybrano nadzwyczajną

Dokumenta i dyplomy.

W i e l i c z k a.

R. 1667, 1669: 1727, 1737.

Wyrok delegowanego przez Stolicę apostolską Sędziego Jana Lukiniego w sprawie między szpitalem i cechem rzeźniczym wielickim o zaległy czynsz wykupny od sumy na jatkach zapewnionej.

1 Anno D(omi)ni **Millesimo Septingentesimo Trigesimo Septi-**
2 3 **mo.** | Die Mercury Tertia Mensis July. | Coram Perillustri et R(evere)n-
4 d(issi)mo D(omi)no M. Joanne Lukini, [1]) V(triusque) J(uris) Doctore et Pro-|
fessore, Ecclesiarum Cathedralis Cracouien(sis) Canonico, Collegiatarum Vis-
5 liciensis | Primicerio, [2]) S(anctorum) O(mnium) Cracou(iensis) Cancellario,
6) in Sławkow Præposito, à Summo Domino N(ost)ro | D(omi)no Clemente Di-
7 uina Prouidentia Papa Ejus Nominis XII. feliciter moderno | Ipsiusq(ue) Sede
8 Apostolica Causæ et Partibus infrascriptis specialiter datô et depu|tato Com-
missario ac Judice Delegato, in Ejus audientia Comparentes p(er)sonaliter
9 No|biles ac Spectabiles Josephus Nowogurski et Joannes Szachowicz, Consu-
10 les **Vielic**(ienses) | et simul Hospitalis in ibidem Prouisores, Suis et Ad-
11 modum R(evere)ndi Martini Jaro|szowicz Præpositi ejusdem Hospitalis Nomi-
12 nibus, in termino hodierno ex Actis et Con|seruatione illius sub die Lunæ
13 Tertia Mensis Juny Anno currenti fact(is et connotat(is) | prouenienti, De-
14 cretum seu [3]) Sententiam definitiuam in Causa inter Se Actores ex vna, | et
Citatos infrascriptos occasione nonsolutionis Census annui reemptionalis, seu
15 pro|ut fusius in Processu hujusmodi Causæ descriptum. partibus ex altera,
16 Jam alias | in Termino anteriori latum sine latam publicari postularunt. [4])
17 In præsentia Famato|rum Joannis Kuchta Senioris et Stanislai Kwiczalowicz
18 Notary Suis Totiusq(ue) Con|tuberny sui Nominibus, Saluis beneficys Juris
19 Sibi suoque contubernio in toto reser|uatis in publicationem Decreti siue Sen-
20 tentiæ quatenus pro parte sua fauorabilis con|sentientium, Perillustris et Re-
21 ver(en)d(issi)mus Dominus Judex Delegatus Apostolicus | Supramemoratus
22 Sententiam definitiuam ea in Causa, inchoato Ipsius initio, publi|cauit, mihi-
23 q(ue) Notario infrascripto clara et intelligibili voce tradidit promulgauda(m)
tenoris sequentis: Concludimus Christi Nomine inuocato pro Tribunali seden-
24 tes, So|lum Deum Ejusq(ue) Sanctam Justitiam præ oculis habentes, in cau-
25 sa et causis, quæ | inter Adm(odum) R(evere)ndum Martinum Jaroszowicz
26 Hospitalis **Vielic**ie(nsis) sub Titulo S. Spiri|tus Præpositum, tum No-
27 biles ac Spectabiles Josephum Nowogurski et Joannem | Szachowicz,
28 Consules **Vielic**ien(ses) et simul ejusdem Hospitalis Prouisores,

*Roku Pańskiego **Tysiacznego Siedmsetnego Trzydziestego Siódmego** we środę czyli dnia 3go miesiąca lipca. Przed Jaśnie Oświeconym i Przewielebnym Księdzem M. Janem Lukinem, [1]) obojga praw Doktorem i Profesorem, kościołów katedralnego krakowskiego Kanonikiem, kolegiackich wiślickiego Prymicerem [2]) a krakowskiego Wszystkich Świętych Kanclerzem i sławkowskim Plebanem, od Najwyższego Zwierzchnika Naszego Najświątobliwszego Ojca Klemensa z Opatrzności Boskiej Papieża tego imienia XII. szczęśliwie władającego, i od Jego świętej Stolicy apostolskiej do tej sprawy tudzież dla stron niżej wyrażonych szczególnie wyznaczonym Komisarzem i wyprawionym Sędzią, na posłuchanie stawiwszy się oblicznie Szlachetni i Zacni Józef Nowogórski i Jan Szachowicz, Radźcy **wieliccy** a zarazem Zawiadowcy tamtejszego szpitala, żądali swojem i Wielebnego Marcina Jaroszowicza, Plebana przy tymże szpitalu, aby na roku dzisiejszym, wypadającym z aktów spisanych i naznaczenia uczynionego w roku bieżącym na dniu poniedziałkowym czyli trzecim miesiąca czerwca, ogłoszony był wyrok czyli ostatnie orzeczenie, zapadłe już na poprzednim roku w sprawie między nimi Powódcami z jednej a wyrażonymi niżej Pozwanymi z drugiej strony z powodu niepłacenia czynszu rocznego skupnego lub jako w przeprowadzeniu tejże sprawy szerzej jest opisane. W przytomności Sławetnych Jana Kuchty Starszego i Stanisława Kwiczałowicza Pisarza, zgadzających się swojem i całego ich Cechu imieniem na ogłoszenie wyroku czyli orzeczenia dla nich korzystnego, po zupełnem zastrzeżeniu sobie dla Cechu swego dobrodziejstw prawa, wymieniony wyżej Jaśnie Oświecony i Przewielebny Ksiądz i delegowany Sędzia apostolski, ogłosił, zacząwszy od początku, i inne niżej wyrażonemu pisarzowi donośnym i zrozumiałym głosem do obwieszczenia podał ostateczny w tej sprawie wyrok osnowy następującej: „Zająwszy po wezwaniu Imienia Chrystusowego krzesło trybunalskie, a Boga tylko i świętą Jego sprawiedliwość przed oczyma mając, w sprawie i sprawach, które przed Nami i Sądem Naszym delegacyjnym apostolskim w trzeciej czy też innej istotniejszej instancyi toczyły się i toczą między Wielebnym Marcinem Jaroszowiczem, Przełożonym nad szpitalem **wielick**im pod wezwaniem ś. Ducha, tudzież Szlachetnymi i Zacnymi Józefem Nowogórskim i Janem Szachowiczem, Radźcami **wielick**imi a zarazem tegoż szpitalu Zawiadowcami, głównymi Powódcami odzownymi z jednej,*

[1]) Ksiądz Ludwik Łętowski w Katalogu Biskupów, Prałatów i Kanoników krakowskich T. III. str. 322 pisze, że Łukini Jan umarł r. 1735 odkazując jedenaście tysięcy złotych na bursę ubogich. — [2]) „Primicerius“ pierwszy chórzc. — [3]) W akcie stoi mylnie „Sui“. — [4]) W tem miejscu w akcie nie ma właściwie żadnego znaku pisarskiego.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

komisyą, któraby się rozpatrzyła w projektach przez ministra finansów przedłożonych i sprawozdanie o nich wypracowała. W taki sposób zyskanoby wiele czasu w tej tak trudnej sprawie, której rozwiązania kraj cały z największą oczekuje uwagą.

Druga izba włoska przyjęła budżet ministerstwa spraw zewnętrznych na rok 1870.

Kronika.

— Na dochód fundacyi ś. p. Karola Szajnochy odbył się wczoraj w południe w sali ratuszowej pierwszy wykład. P. Bernard Kalicki wykładał rzecz: „O charakterze dziejów polskich w wieku XVII.“ Liczna i doborowa publiczność przysłuchiwała się z wielkiem zajęciem zajmującemu tak pod względem formy jak i pod względem treści wykładowi, pełnemu trafnych poglądów na przeszłe i tegoczesne dzieje narodu. Biletów na dalsze wykłady dostać można w księgarniach pp. Wilda, Gubrynowiczowa i Schmidta, Sajfarta i Czajkowskiego, tudzież w dnie wykładu przy kasie.

— Przy excesach ulicznych dnia 1. b. m. powybijano szyby to w mieście w kamienicach pod l. 48, 106, 140, 165, 223 i 278, dzielnicy I. pod l. 97, 454, 718, 891.

W dzielnicy II, pod l. 4, 148, 149, 169, 170, 182, 183, 207, 209, 625, 670, 671, 672, 712, 719, 722, 730. Szkoda jest bardzo znaczna. W kamienicy pod l. 730 wynosi szkoda więcej niż 300 złr. Pod l. 207²/₄ została pewna pani kamieniem lekko raniona.

— „Czas“ pisze: J. Ex. hr. Alfred Potocki przejechał d. 2. kwietnia przez Kraków do Wiednia.

— O zalewie wody w kopalniach Wieliczki zawiera „Wiener Abendpost“ następujący artykuł: „Gdy za pomocą maszyny postawionej w szybie Elżbiety z całej przestrzeni „Domu Austryackiego“ już w jesieni wypompowano zupełnie wodę, zrobiono w odległości ośmiu sążni zamulonego chodnika Kloski równoległy chodnik, by w ten sposób dotrzeć ztamtąd pobocznym otworem do chodnika Kloski, wypompować wodę ztamtąd i jeżeliby to możebnem było zamurować tylną część chodnika, zkąd woda wytryskała.

Za pomocą bocznego otworu z wyższego szybu Albrechta, zrobiono do końca stycznia równoległy chodnik na 80 sążni. Chodnik ten jest dość szeroki zawiera rynwe i kanał a nadto i drogę żelazną dla łatwego przywożenia i wywożenia kamieni, drzewa i innego materyału.

Tymczasem wodę przypływającą z zamulonego chodnika Kloski w ilości 30 — 35 stóp sześciennych na minutę przeprowadzono przez próżną zupełnie przestrzeń „Domu Austryackiego“ do maszyny w szybie Elżbiety, zkąd ją następnie wypompowano. Woda ta była słodka, więc sól się w niej nie rozpuszczała.

Gdy chodnik równoległy wydrążono tak głęboko, iż tylko 40 sążni oddzielało go od źródła wody, powstało pytanie, czy należy dotrzeć aż do końca tego dość silnego słupa solnego, czy też zaraz zwrócić się do chodnika Kloski. Przychylono się do tego ostatniego planu, gdyż inaczej możnaby było łatwo wywołać ponowny zalew wody, podczas gdy ten ostatni plan ułatwiał tylko odpływ wody z chodnika Kloski do chodnika równoległego. Przewidziano już z góry, iż w pierwszej chwili zbliżenia się do chodnika Kloski nagromadzona tam i ściśnięta woda chwilowo silniej wytryśnie. Dnia 23. marca popołudniu świder dotarł do wschodniej strony chodnika Kloski, zkąd zaraz wytrysnęła gwałtownie woda zmięszana z piaskiem.

Siła prądu wody zmniejszyła się niebawem a przypływ wody z dawnych źródeł zmniejszył się tożsamo. Gdy się średnica wydrążonego otworu w solnym słupie rozszerzyła, wcisnęła się woda w nocy z dawną gwałtownością i przyniosła z sobą tyle piasku, iż 27. marca chodnik równoległy na 30 sążni zamulony został piaskiem. Na ten piasek spływała woda w ilości 40 stóp sześciennych na minutę. Odpływ wody ze starego chodnika Kloski ustał zupełnie, co dowodzi, iż woda tam nie przybywała. Zamulenie wstrzymało dalszy odpływ wody, którą sprowadzono do punktu zbiorowego koło szybu Franciszka Józefa.

D. 28. marca udało się wodę nagromadzoną w chodniku równoległym sprowadzić do szybu Elżbiety, zkąd ją wypompowano. Usunięcie piasku z chodnika prędko postępuje. Pokazało się przytem, iż z dawnego chodnika piasek już nie przybywa, co posłuży bardzo w swoim czasie do zamurowania dawnego chodnika. Do zupełnego usunięcia piasku potrzeba 10 dni czasu. Nie nastąpił przytem żaden wypadek, a powietrze ściśnięte przez napływ piasku zostało zaraz wypompowane.“

(Śledztwo.) Jan Mełnyk parobek Jana Babińczuka z Rosulny w powiecie bohorodczańskim znikł dnia 26. stycznia bez wieści. Ponieważ dotąd nie znaleziono tego parobka a jest podejrzenie, iż spełnione zostało na nim morderstwo, więc c. k. Namiestnictwo w celu wyśledzenia pobytu Mełnyka wydało do wszystkich starostw okólnik i następujący rysopis tegoż: Iwan Mełnyk liczy lat 19, jest wzrostu średniego, silnej budowy ciała, ma oczy siwe, włosy jasno bląd, nos zwykły. Ubrany był w zwykły kożuch górski czerwonym safianem wyszywany.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 4. kwietnia. Na targu miejscowym były w sobotę następujące ceny zboża i innych artykułów: mierzyca pszenicy (84 ℔) 4 złr. 10 c., żyta (79 ℔) 2 złr. 14 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 16 c., owsa (48 ℔) 2 złr., hreczki 2 złr. 20 c., grochu 2 złr. 20 c., ziemniaków 1 złr. 16 c., cetnar siana 2 złr. 21 c., słomy 1 złr. 44 c., sąg drzewa bukowego 12 złr., sosnowego 9 złr.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 4. kwietnia. Dzienniki poranne donoszą, iż całe ministerstwo podało się o dymisyę, ponieważ Cesarz nie pozwolił na rozwiązanie tych sejmów, których deputowani opuścili Radę państwa. Mówią, iż byłemu ministrowi rolnictwa hr. Alfredowi Potockiemu polecił Cesarz utworzenie nowego gabinetu.

Ostatnia poczta.

Praga, 1. kwietnia. W fabryce Liebiga w Swarowie i Tannwald panuje od kilku dni wzburzenie pomiędzy robotnikami, w skutek czego skoncentrowano tam żandarmów. Z powodu zbiegowisk i zelżenia żandarmów starosta powiatowy sprowadził dnia 30. marca dwie kompanie wojska z Josephstadt. Ponieważ Liebig mimo przedstawień starosty fabrykę tymczasowo zamknął i robotników oddalił, powstało wielkie wzburzenie. Wojsko zostało insultowane. Rzucano na nie kamieniami. Po bezskutecznych upomnieniach wojsko dało ognia i rozpruszyło tłumy bagnetem. Z jednego domu wypadł strzał, jednemu żołnierzowi oderwano bagnet. Z tłumów poległ jeden człowiek a 3 poniosło rany. Z wojska raniono lekko dwóch żołnierzy. W Tannwald robotnicy udorzyli na patrol i chwytali za bagnety. Kilku robotników raniono bagnetami. Z Josephstadt wysłano do Swarowa batalion wojska a z Pragi 20 żandarmów.

Praga, 2. kwietnia. Podług urzędowych doniesień przy excesach w Swarowie trzech robotników zabito a 12 raniono.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 2. kwietnia.

Hotel George: PP. Hr. Dembiński E., z Nienadowa. — Hr. Krasiccy I. i S., z Bachurza. — Borowski J., z Hurka.

Hotel europejski: Hr. Lanckoroński T., z Tartakowa. — Hr. Starzyński B., z Derewlan. — Janicki J., z Ostrożyc. — Rudzki T., z Bunczatki.

Hotel Langa: Hr. Biłów H., z Jarosławia.

Hotel angielski: Biedermann F., z Łonia. — Koniecki J., z Frocisny. — Wierzbicki J., z Tok. — Zagajewski T. c. k. not., z Bredów.

Hotel Kuhna: Tomanek P., ze Smarzowa.

Hotel krakowski: Lunda A., c. k. major, z Jarosławia. — Falkowski M., z Głuchowa.

Dnia 3. kwietnia.

Hotel George: PP. Hr. Komorowski P., z Bielinki. — Hr. Stadnicki J., z Wielkiejwsi.

Hotel europejski: Hr. Muszyński P., z Krakowa. — Br. Kapri W., z Bukowiny. — Mysłowski J., ze Zwiniacza. — Singer F., z Kamieńca.

Hotel Langa: Lachmann K., z Falkenau.

Hotel angielski: Br. Heidel E., z Beremian. — Dobrzyński J., z Magdalówki. — Mindusiewicz F., c. k. not., z Przemyśla. — Br. Battaglia G., c. k. podpor., z Glinian.

Hotel podolski: Dr. Cukrowicze J. i A., z Krakowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 2. kwietnia.

PP. Hr. Komorowski P., do Bielinki. — Hr. Mniszek W., do Przemyśla. — Br. Wattmann J., c. k. pułk. pens., do Rudy. Dembiński K., dr. praw, do Niska. — Domaradzki W., do Dąbrowy. — Bobrownicki M., do Jaworza. — Lindert J., do Łahodowa. — Trzciński J., do Grzymałówki.

Dnia 3. kwietnia.

PP. Książe Lubomirski T., do Warszawy. — Hr. Blücher G., do Uścia bisk. — Czerlunczakiewicz E., c. k. star., do Żydaczowa. — Seeliger K., c. k. major, do Strzelisk. — Boczkowski G., c. k. rotm. pens., do Rozdołu. — Aleksandrowicz J., do Bessarabii. — Biedermann F., do Łonia. — Białoskurski S., do Staja. — Baliński A., do Starzawy. — Czerniskowski F., do Kiblaczki. — Czuhuran M., do Bessarabii. — Horodyski K., do Krogólca. — Janiszewski B., do Podola ros. Karasiewicz Z., do Kamieńca podol. — Kwiatkowski W., do Strzelisk st. — Malinowski S., do Horożanki. — Niezabitowski W., do Uherca. — Urbański F., do Iskrzyni. — Winnicki L., do Tarnopola.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 2. i 3. kwietnia 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.04	+ 0.1	98	Pn. b. sł	10
2. god. po poł.	326.34	+ 2.7	73	„ „	8
9. god. wiecz.	327.02	+ 1.6	67.	„ „	6
Śniegu 0.84.					
7. god. zrana	327.31	— 0.7	89.	Pn. b. sł.	8
2. god. po poł.	327.26	+ 2.0	61.	„ „	10
9. god. wiecz.	327.02	+ 0.5	83.	„ b. sł.	10
Śniegu 0.14.					

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 2. kwietnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	240	50	242	—
„ kol. lw.-cz.-jassy	—	—	—	—	208	50	209	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	106	—	107	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	75	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a. (oprócz kupona bieżącego)	—	—	—	—	84	50	85	25
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	76	50	77	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	90	—	90	25
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	90	50	92	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	74	50	75	—
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gal. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	77	5	84
„ cesarski	—	—	—	—	5	80	5	86
Napoleondor	—	—	—	—	9	86	9	94
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	50	1	51
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82½	1	83½
Srebro	—	—	—	—	121	25	122	75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 31 marca 1870.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

(Za 100 zł.)	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.90	71.—
do kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	233.50	234.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	233.—	233.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	91.—	91.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	97.80	98 —
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	105.50	106 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	121.30	121.50
Renty Como po 42 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	74.25	74.75
Galicyi	74.50	75.—
Niższej Austryi	97.—	—.—
Siedmiogrodu	75.50	75.75
Węgier	79.25	79.75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	352 —	353.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	289.80	290.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	875.—	878.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	106.—	—.—
Banku narodowego	724.—	725.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	603.—	605.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	192.50	193.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2250	2255
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	242 —	242.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	209.25	209.75
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	396.—	397.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	238.50	238.80
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.—	107.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76.50	77.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.25	90.50
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	91.—	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.20	93.30
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.25	90.75
„ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.50	90.75
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	88.50
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	102.—	103.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97.25	97.75

5. Losy.

(za sztukę)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	163.25	163.75
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.50	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.50	34.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.50	31.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.—
Salma po 40 zł. m. k.	40.—	41.—
St. Genois „ 40 „ „	29.50	30.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.—	28.70
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	127.—	129.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	104.—	104.10
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102.80	103.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.20	103.40
Hamburg za 100 M. B.	91.50	91.60
Londyn za 10 ft. szt.	124.20	124.35
Paryż za 100 fr.	49.25	49.30

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.85½	5.86
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.89½	9.90½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.10	121.35

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 2. kwietnia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	61	—
„ „ z procentami z maja i listopada	61	—
„ „ w srebrze	70	80
Losy z 1860. roku	97	30
Akcye banku wiedeńskiego	723	—
„ „ kredytowego	263	80
Londyn 10 funtów szterlingów	124	40
Srebro	121	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	5	86

(779) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 58-Pr. Ustanowiona przez pana ministra skarbu w porozumieniu z Wydziałem krajowym i ukonstytuowana podkomisya krajowa w Tarnopolu w celu przeprowadzenia czynności oszacowania według ustawy z dnia 24. maja 1869 o regulacyi podatku gruntowego rozpocznie swoją czynność dnia 2. kwietnia 1870 z siedzibą w Tarnopolu.

Odwołując się na obwieszczenie wysokiego Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie z dnia 14go marca 1870 do l. 1394 o rozpoczęciu czynności komisyi krajowej we Lwowie dla podatku gruntowego, w którem oraz wyszczególnione są starostwa należące do okręgu tutejszej podkomisyi, oznajmia się, że komisya ta składa się prócz podpisanego jako przewodniczącego z 8 członków i tyleż zastępców.

Członkowie są:

WP. Jan Jocz, właściciel dóbr i zastępca prezesa Wydziału powiatowego w Borszczowie.

P. Józef Mroczkowski, właściciel gruntowy i przełożony gminy w Ostrowie.

WP. Ignacy Mochnacki, właściciel dóbr i członek wydziału rady powiatowej w Toustoługu.

WP. Jan Kakowski, dzierżawca dóbr w Berezowicy wielkiej.

WP. Józef Poradowski, dzierżawca dóbr w Pokropiwny.

WP. Apolinary Jaworski, właściciel dóbr w Ordowie.

P. Karol Sumper, c. k. starosta.

P. Karol Fierich, c. k. inspektor ekonomiczny.

Zastępcami zaś są:

P. Urban Wątrubski, c. k. komisarz finansowy w Tarnopolu.

P. Józef Abendroth, c. k. inspektor lasowy.

P. Tomasz Łysy, właściciel gruntowy, przełożony gminy w Hluboczku wielkim i członek rady powiatowej.

P. Dominik Piotrowski, właściciel gruntowy, przełożony gminy w Biały i członek rady powiatowej.

WP. Piotr Traczewski, dzierżawca dóbr w Kozłowie.

WP. Jan Fedorowicz, właściciel dóbr w Oknie.

WP. Feliks Poradowski, dzierżawca dóbr w Kotowie.

WP. Tadeusz Wasilewski, właściciel dóbr w Sienkowie.

Podania do podkomisyi krajowej dla regulacyi podatku gruntowego w Tarnopolu wnosić należy tymczasowo w gmachu c. k. starostwa Tarnopolskiego od 1. czerwca b. r., zaś zacząwszy w domu p. Walentego Stachewicza pod Nr. 1113 przy targowicy końskiej

Od przewodniczącego podkomisyi krajowej dla uregulowania podatku gruntowego.

Tarnopol, dnia 23. marca 1870.

(773) **Edykt.** (2)

Nr. 11414. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy niniejszym edyktem wiadomo czyni, że lwowski bank krajowy galicyjski przeciw firmie F. J. Kirchmayer i syn, a raczej p. Wincentemu Kirchmayer o zapłacenie sumy 3615 złr. 92 kr. a. w. zwrot 40 sztuk akcyi „Vereinsbanku“ w naturze lub zapłatę wartości gotówką według kursu i o przeprowadzenie sądowej sprzedaży złożonych, na rzecz pozwanych u powoda 50 sztuk akcyi galicyjskiego banku krajowego i 50 sztuk akcyi galic. towarzystwa budowy pod dniem 7go marca 1870 l. 11414 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił; a ponieważ miejsce pobytu pozwanego Wincentego Kirchmayera nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy do zastępowania go i na jego koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dr. Gregorowicza z zastępstwem p. adwokata Dr. Edwarda Hofmana kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanegof aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 16. marca 1870.

(775) **Edykt.** (2)

L. 2113. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego p. Stefana Mielkowicza Wałagin Kulczyckiego i tegoż z pobytu i życia niewiadomych spadkobierców, iż Jan Kanty Remigiusz dw. im. Szeptycki przeciw wyż wymienionym o wyeliminowanie z wyroku indemnizacyjnego z dnia 31. października 1864 l. 5412 w ustępie II. 4. na kapitał indemnizacyjny dóbr Bruhnala z przyległościami przekazanej sumy 1500 złr. 59 kr. m. k., a względnie sumy 1327 złr. 47½ kr. m. k. z przynal. do sądu tutejszego pozew wniósł, który uchwałą z dnia 10. marca 1870 l. 2113 do postępowania ustnego dekretowany i kuratorowi p. adwokatowi krajowemu Drowi. Skałkowskiemu z substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Łużeckiego ustanowionemu doręczony został.

Wzywa się więc p. Stefana Mielkowicz Wałagin Kulczyckiego i tegoż spadkobierców, ażeby ustanowionemu kuratorowi w powyższej sprawie informacyę udzielili lub też innego zastępcę sądowi podali, w przeciwnym bowiem razie skutki opieszałosci ponosić będą.

Przemyśl, dnia 10. marca 1870.

(777) **Edykt.** (2)

L. 2114. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Konstantego Szałko Czajkowskiego i tegoż z miejsca pobytu i życia niewiadomych spadkobierców, iż Jan Kanty Remigiusz dw. im Szeptycki przeciw wyż wymienionym w sprawie Jana Kantego Remigiusza dw. im Szeptyckiego przeciw Konstantemu Szałko Czajkowskiemu z pobytu i życia niewiadomemu i tegoż z pobytu i życia niewiadomym spadkobiercom o eliminowanie z wyroku indemnizacyjnego z dnia 31. października 1864 l. 5412 w ustępie II. 1. na kapitał indemnizacyjny dóbr Bruchnala z przyległościami przekazanej sumy 670 złr. 2 kr. m. k. z przynależ. do sądu tutejszego pozew wniósł, który uchwałą z dnia 10. marca 1870 l. 2114 do postępowania ustnego dekretowany i kuratorowi p. adwokatowi kraj. Drowi. Skałkowskiemu z substytucyą p. adwokata krajow. Dra. Łużeckiego ustanowionemu doręczony został.

Wzywa się więc p. Konstantego Szałko Czajkowskiego i tegoż spadkobierców, ażeby ustanowionemu kuratorowi w powyższej sprawie informacyę udzielili, lub też innego zastępcę sądowi podali, w przeciwnym bowiem razie skutki opieszałości ponosić będą.

Przemyśl, dnia 10. marca 1870.

(776) **Edykt.** (2)

L. 2112. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomą p. Elżbietę Józefę dw. im. Kozarynów Złotnickę i tejże z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, iż Jan Kanty Remigiusz dw. im. Szeptycki przeciw wyż wymienionym o eliminowanie z wyroku indemnizacyjnego z dnia 31. października 1864 l. 5412 w ustępie II. 2. na kapitał indemnizacyjny dóbr Bruchnala z przyległościami przekazanej sumy 571 zł. 27 kr. w. a. z przynal. do sądu tutejszego pozew wniósł, który uchwałą z dnia 10go marca 1870 l. 2112 do postępowania ustnego dekretowany i ustanowionemu dla niewiadomych z miejsca pobytu pozwanych, kuratorowi p. adwokatowi krajowemu Drowi. Skałkowskiemu, któremu substytuta w osobie p. adwokata krajowego Dra. Łużeckiego przydano, doręczony został.

Wzywa się zatem p. Elżbietę Józefę dw. im. Kozarynów Złotnicką i tejże spadkobierców, ażeby postanowionemu dla nich kuratorowi w powyższej sprawie informacyi udzielili, lub też innego zastępcę sądowi podali, w przeciwnym bowiem razie skutki opieszałości ponosić będą.

Przemyśl, dnia 10. marca 1870.

(774) **Edykt.** (2)

Nr. 15898. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem A. M. Bobryce i Samuelowi Kremer z miejsca pobytu i życia nieznajomym wiadomo czyni, że przeciw nim Sara Selzer pod dniem 29. marca 1870 l. 15898 pozew wniosła i o pomoc sądowa prosiła, w skutek czego pod dniem dzisiejszym nakaz zapłaty względem sumy wekslowej 241 złr. 50 kr. w. a. z p. n. dozwolony został.

Ponieważ miejsce pobytu wyżwspomnionych zapozwanych nie jest wiadome, c. k. sąd krajowy do zastępywania na koszt i szkodę tychże tutejszego p. adwokata Dr. Edwarda Hofmann z substytucyą pana adwokata Dr. Mosing kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych w należytym czasie osobiście stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, ogółem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 30. marca 1870.

(778) **Obwieszczenie.** (2)

L. 226. C. k. sąd powiatowy w Załościach czyni niniejszem Wojciechowi Łakomskiemu z pobytu niewiadomemu, wiadomo, że ojciec jego Mikołaj Łakomski w roku 1844 w Neterpincach z pozostawieniem majątku zmarł.

Wzywa się tedy Wojciecha Łakomskiego, ażeby do roku od dnia dzisiejszego rachując do spadku powyższego się zgłosił i oświadczenie swoje podał, gdyż w razie przeciwnym spadek ze zgłaszającemi się spadkobiercami i z kuratorem Łukaszem Szeremetą z Białogłów jako kuratorem dla niego ustanowionym pertraktowanym zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Załośce, dnia 6. marca 1870.

(764) **Edykt.** (3)

Nr. 2188. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze na prośbę Katarzyny z Bokłachów Terów końcem umożliwienia jej zawarcia powtórnego małżeństwa wprowadził postępowanie względem uznania jej małżonka Jurka Terów także Ilko Terów zwanego za zmarłego. — Tenże biorąc jako żołnierz c. k. 9go pułku piechoty udział w bitwie pod Magentą na dniu 4. czerwca 1859, od tego czasu bez wieści zaginął.

Wzywa przeto sąd Jurka Terów, aby o swem życiu w przeciągu roku kuratorowi dla niego w osobie tutejszego p. adwokata Dr. Pawlińskiego ustanowionemu, lub też sądowi tem pewniej wiadomość dał, gdyż inaczej na ponowną prośbę Katarzyny Terów przystąpiłby sąd do załatwienia jej żądania, domagającego się uznania go za zmarłego.

Sambor, dnia 8. marca 1870.

(734) **Edykt.** (3)

Nr. 3372. Ces. krol. sąd krajowy Lwowski podaje do powszechnej wiadomości, że realność pod L. 128 m. we Lwowie położona, wedle Dom. 50, p. 2 n. 11 haer. własność Rozalii Słońskiej zamęż. Glanz stanowiąca, na zadośćuczynienie należytości pierwszej austryackiej kasy oszczędności w resztującej ilości 819 złr. z p. n. Dom. 41, p. 341 n. 4 on. zabezpieczonej w drodze publicznej licytacyi w trzech terminach, t. j. na dniu 19go maja, 20go czerwca i 21. lipca 1870 r., każdego razu o godzinie 10tej przed południem w sali posiedzeń sądowych na sprzedaż wystawioną będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość realności przy detaksacyi sądowej na 18.500 złr. w. a. wyprowadzona. Jako wadyum złożoną ma być suma 1850 złr. Realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim terminie za jakąbądź cenę sprzedana będzie.

Dalsze warunki licytacyjne i akt detaksacyi w registraturze sądowej przejrzane lub w odpisie podniesione być mogą.

Wierzycielom hipotecznym, którzyby po 6. października 1869 do tabuli weszli, tudzież tym wierzycielom, którymby niniejsze postanowienie lub jakiekolwiek na przyszłość w tej sprawie zapaść mające postanowienie sądu albo weale nie, albo wcześnie doręczonem być nie mogło, ustanowiony został niniejszem kurator w osobie p. adwokata Dr. Gregorowicza z substytucyą p. adwokata Dr. Sermaka, oraz niniejsze postanowienie w ich imieniu kuratorowi p. Gregorowiczowi doręczonem zostało, o czem powyższe osoby niniejszym edyktem zawiadomione zostają.

Lwów, 5. lutego 1870.

Edict.

Nro. 3372. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit zur öffentlichen Wissenschaft gebracht, daß zur Einbringung der auf der, der Fr. Rosalia Słońska verch. Glanz laut Dom. 50 p. 2 n. 11 haer. gehörigen Realität Nr. 128 Stadt, laut Dom. 41 p. 341 n. 4 on. zu Gunsten der ersten österreichischen Sparcasse intabulirten Forderung im Restbetrage von 819 fl. sammt Nebengebühren die executive Feilbietung dieser Realität Nr. 128 Stadt in Lemberg in drei Terminen, d. i. 19. Mai, 20. Juni und 21ten Juli 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Sitzungssaale dieses k. k. Landesgerichtes abgehalten werden wird. Als Ausrufspreis wird der Schätzungswerth in dem Betrage 18.500 fl. angenommen. Das Vadium ist in dem Betrage von 1850 fl. öst. W. zu erlegen. Diese Realität wird bei den ersten zwei Terminen um oder über, beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe verkauft.

Der Schätzungsact und die übrigen Licitations-Bedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen und in Abschrift erhoben werden.

Für alle jene Gläubiger, denen der gegenwärtige Feilbietungsbescheid oder ein in dieser Executionsangelegenheit in Hinkunft zu erlassender Bescheid aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, ferner für alle jene Hypothekargläubiger, welche nach dem 6. October 1869 an die Stadttafel gelangen, wird ein Curator in der Person des Hr. Landesadvocaten Dr. Gregorowicz mit Substituirung des Hr. Landesadvocaten Dr. Sermak hiemit bestellt, und der dießfällige Bescheid zu Händen des benannten Curators zugestellt, wovon dieselben durch das gegenwärtige Edict verständigt werden.

Lemberg 5. Februar 1870.

(725) **Edykt.** (3)

Nr. 2040. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Olesku daje się niniejszem do wiadomości, że na dniu 14. października 1867 Gottlieb Stiller w Dubiu bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia z pozostawieniem pełnoletnej spadkobierczyni Tekli Stiller zmarł.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Tekli Stiller jest niewiadomem, przeto wzywa się tąż, ażeby się w przeciągu jednego roku od dnia niżej umieszczonego rachując w tutejszym sądzie zgłosiła i do spadku oświadczyła, w przeciwnym razie pertraktacya spadkowa z kuratorem w osobie p. Ireneusza Fritzego dla tejże ustanowionym przeprowadzoną zostanie.

Olesko, dnia 3. września 1869.

(798) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 11718. W celu wypuszczenia budowli konserwacyjnych w latach 1870, 1871 i 1872 wykonać się mających na gościńcu państwowym Biała-Stryj-Śniatyńskim, w Myślenickim okręgu budowniczym, odbędzie się dnia 27. kwietnia 1870 r. o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie w Myślenicach licytacya za pomocą ofert.

Cena fiskalna robót przeznaczonych na rok 1870 do wykonania wynosi 5323 złr. 52½ kr. w. a.

Odnoszące się do tych budowli warunki przeglądnąć można w wymienionem starostwie podczas godzin urzędowych.

Osoby życzące sobie objąć to przedsiębiorstwo na cały trzyletni przeciąg czasu, lub też tylko na rok 1870, zechcą wnieść najdalej aż do terminu przeznaczonego pisemne oferty zaopatrzone w 5% wadyum do c. k. starostwa w Myślenicach.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie znajdą uwzględnienia.

Od c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 2. kwietnia 1870.

(793) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 4086. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski obwieszcza niniejszem, że p. Karolina Brandt i pan Jan Brandt imieniem nieletnich Rudolfa i Henryka Brandtów, zaś pp. Karolina, Antonina, Franciszka i Amalia Brandt, tudzież p. Joanna z Brandtów Siedlecka w imieniu własnem przeciw p. Annie Giebułtowskiej, Stefanowi Baranowskiemu, Józefie Janowskiej, Kazimierze z Baranowskich Straszewiczowej, Antoniemu Giebułtowskiemu, Teofili Stobieckiej, Leonowi Stobieckiemu, Władysławowi Marynowskiemu, Łucyanowi Stobieckiemu, Antoniemu Willamowi, Emilii Marynowskiej, Alojzyi Marynowskiej, Julii Marynowskiej, Ignacemu Marynowskiemu, Jadwidze Marynowskiej, Janowi Stobieckiemu, Franciszkowi Stobieckiemu, Aleksandrowi Stobieckiemu, Julianowi Stobieckiemu i Michalinie Stobieckiej o extabulacyę obowiązków Wincentego Kwiatkowskiego extabulowania długów dobra Uście obciążających i zawiadywania jurysdykcya polityczną i sądową, tudzież poborem danin publicznych, ze stanu biernego dóbr Sadkowa góra pod dniem 12. marca 1870 r. do l. 4086 skargę wniosły i o pomoc sądową prosiły, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 27. maja 1870 o 10tej godzinie rano wyznaczonym został.

Zapozwanym Leonowi Stobieckiemu, Władysławowi Marynowskiemu, Łucyanowi Stobieckiemu, Antoniemu Willamowi, Emilii Marynowskiej, Alojzyi Marynowskiej, Julii Marynowskiej, Ignacemu Marynowskiemu, Jadwidze Marynowskiej, Janowi Stobieckiemu, Franciszkowi Stobieckiemu, Aleksandrowi Stobieckiemu, Julianowi Stobieckiemu i Michalinie Stobieckiej z życia i miejsca pobytu niewiadomym, tudzież nieznanym ich spadkobiercom przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego p. adwokata Dr. Kapiszewskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Hoborskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem wzywa się zapozwanych, ażeby w przeznaczonym czasie albo się osobiście stawili, albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z opóźnienia swego wynikające skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 18. marca 1870.

(794) **Wezwanie.** (1)

Nr. 33. Ces. król. sąd powiatowy w Skolem wzywa nieobecną, z miejsca pobytu niewiadomą Maryę Kowalów, aby w przeciągu roku do sądu się zgłosiła i swoje oświadczenie do przyjęcia spadku po jej ojcu Iwanie Kowalów dnia 14. kwietnia 1847 w Hutarze zmarłym złożyła, gdyż inaczej postępowanie spadkowe z zgłaszającemi się spadkobiercami i kuratorem Stefanem Tełegij z Hutaru dla niej postanowionym przeprowadzone zostanie.

O czem zawiadamia się wszystkich interesowanych.

Z c. k. sądu powiatowego

Skole, dnia 10. marca 1870.

(789) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 2136. Celem załatwienia spraw serwitutowych rustykalistów gminy Komarniki, a względnie prawa poboru drzewa z lasów w obrębie tej wsi położonych „Czerteż i Zazubowe czyli Magura" zwanych, do części dóbr Strzeleckich i innych członków szlacheckich tej wsi należących mianowała c. k. komisya miejscowa Samborska na podstawie przepisu §. 36. instrukcyi ministeryalnej z dnia 31. października 1857 p. Michała Wysoczańskiego, przełożonego szlacheckiej gminy Komarniki, kuratorem nieobecnych i niewiadomych właścicieli części dóbr tej wsi, mianowicie ⅓ części Golanówki, Dom. 60, pag. 353 i ⅙ części po ś. p. Stanisławie Wysoczańskim, Dom. 60, pag. 415 i 421, nadając mu prawo do zastępywania tych osób, na ich koszt i odpowiedzialność przy rozprawach przeprowadzić się mających w myśl przepisów najw. ces. pat. z dnia 5go lipca 1853 r., jak również prawo do zastąpienia wszelkich innych osób nieobecnych i niewiadomych, któreby się do wyżwzmiankowanych lasów z pretensyami własności lub spółwłasności kiedykolwiekbądź zgłosiły. Co się niniejszem podaje do ogólnej wiadomości.

C. k. Starostwo.

Sambor, dnia 28. marca 1870.

(786) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

Nr. 551. Przy c. k. sądzie powiatowym w Janowie jest do obsadzenia posada woźnego z płacą roczną 300 złr. w. a. i ubiorem urzędowym.

Ubiegający się mają podania wnieść do Prezydyum c. k. sądu krajowego w terminie 14dniowym, przyczem uwagę kandydatów wojskowych się zwraca na tę okoliczność, że li tylko uwzględnieni ci być mogą, którzy uzyskali już prenotacyę do umieszczenia ich w obrębie c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie.

Lwów, 29. marca 1870.

(781) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

Nr. 482-Pr. Przy c. k. sądzie powiatowym w Oświęcimie opróżnioną została posada kancelisty z roczną płacą 600 złr., a ewentualnie z płacą 500 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe podania dotyczącemi świadectwami poparte w drodze prawem przepisanej do Prezydum c. k. sądu krajowego w Krakowie najdalej w przeciągu 14 dni.

Kraków, dnia 28. marca 1870.

(791) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

Nr. 775. Celem obsadzenia posady podprokuratora przy c. k. prokuratoryi państwa w Krakowie z rangą VIII. klasy dyet i roczną płacą 1000 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają podania swoje potrzebnemi dokumentami zaopatrzone wnieść w drodze przepisanej do c. k. nadprokuratoryi państwa w Krakowie w terminie dni 14 upływających od trzeciego umieszczenia niniejszego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej.

Z c. k. Nadprokuratoryi państwa.

Kraków, dnia 31. marca 1870.

(785) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 2523. Ces. król. sąd powiatowy w Radziechowie wiadomo czyni, iż w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 12. maja 1869 L. 2440 ku dozwolonej na podstawie §. 382. proc. sąd. sprzedaży w drodze publicznej licytacyi sterty zboża w sprawie Israela Rossenzweiga przeciw Benjaminowi Peczenik pto. 1200 złr. z dnia 12. listopada 1867 do l. 11892 zagrabionej, a przez Izaka Buksbauma jako tegoż własność pretendowanej termin na dzień 19. maja 1870 o godzinie 9tej przed południem w kancelaryi urzędu gminnego w Dmytrowie wyznaczony został, na którym to terminie rzeczona sterta zboża sądownie na 1000 złr. w. a. oszacowana także i poniżej tej ceny szacunkowej za gotówkę zaraz złożyć się mającą najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie. O czem się chęć kupienia mających zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Radziechów, 12. grudnia 1869.

(784) **Edykt.** (1)

Nr. 909. Ces. król. delegowany sąd miejski w Rzeszowie czyni wiadomo, iż w lutym 1853 zmarła w Sędziszowie Hawe Reiss bez pozostawienia ostatniej woli.

Ponieważ miejsce pobytu córki Nissel Reiss zamężnej Heilporn nie jest wiadome, przeto sąd wzywa ją, żeby w przeciągu roku jednego zgłosiła się w tym sądzie i swe oświadczenie do spadku wniosła, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby pertraktowany z dziedzicami, którzy się zgłosili, i z kuratorem p. adwokatem Reinesem dla niej ustanowionym.

Z c. k. sądu miejs. deleg. powiatowego.

Rzeszów, 18. marca 1870.

(783) **Edykt.** (1)

L. 9649. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie ogłasza się, że dnia 14go marca 1843 zmarła w Nakwaszy Antonina z Drozdowskich Kulikowska bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy miejsce pobytu syna Narcyza Kulikowskiego do spadku powołanego nie jest wiadome, wzywa się tegoż niniejszem, ażeby w przeciągu roku się zgłosił i oświadczenie swoje do spadku wniósł, gdyż w przeciwnym razie zostanie spadek z oświadczonemi spadkobiercami i kuratorem w osobie Maryana Kulikowskiego dla niego postanowionym, przeprowadzony.

Z c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 16. marca 1870.

(782) **Edykt.** (1)

L. 3266. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem, p. Ryszarda Tadeusza Żelechowskiego, że p. Salamon Isenberg handlujący w Krakowie o dozwolenie i polecenie c. k. urzędowi hypotecznemu zaintabulowania lub zaprenotowania prawa zastawu dla sumy 500 zł. w. a. w monecie srebrnej brzęczącej z procentem po 5% od 25. kwietnia 1861 w stanie biernym połowy realności pod l. 64 dz. I. (81 Gm. I.) w Krakowie dawniej Kunegundy Żelechowskiej, a względnie masy spadkowej tejże własnej, na p. Tadeusza Ryszarda Żelechowskiego spadłej, na rzecz proszącego, wniósł podanie de pr. 18. lutego 1870 l. 3266, w załatwieniu którego c. k. sąd krajowy uchwałą z dnia 15. marca 1870 do l. 3266 c. k. urzędowi hipotecznemu polecił, by prawo zastawu sumy 5000 zł. w. a. w monecie srebrnej brzęczącej z przyn. z zastrzeżeniem §. 822 u. c. na rzecz Salamona Isenberga zaprenotował.

Gdy miejsce pobytu p. Ryszarda Tadeusza Żelechowskiego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu doręczenia mu wspomnionej uchwały na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego pana adwokata Dra. Geisslera kuratorem nieobecnego ustanowił, doręczając mu zarazem powyższą uchwałę.

Kraków, dnia 15. marca 1870.

(792) **Edykt.** (1)

L. 840. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że Anastazya Krawczyszyn z Ustyanowy, powiatu Ustrzyckiego, obwodu Sanockiego pod dniem 27. stycznia 1870 do l. 840 prośbę wniosła, o uznanie jej męża Fedia Krawczyszyn za zmarłego, w celu powtórnego wyjścia za mąż. Z tego więc powodu zawiadamia się niniejszym edyktem Fedia Krawczyszyn, który w roku 1852 porą zimową z Krościenka do Smolnicy, w powiecie Dobromilskim, obwodzie Sanockim bez wieści zaginąć miał, że ustanowiony został dla niego kurator w osobie tutejszego p. adwokata krajowego Dra. Skałkowskiego, oraz poleca się temuż, aby sąd tutejszy lub ustanowionego kuratora w przeciągu roku o swojem życiu zawiadomił, inaczej sąd postąpi po upływie tego czasu do wydania stosownej uchwały; nakoniec wzywa się także wszystkich, którzyby o jego życiu, lub szczegółach jego śmierci jaką wiadomość mieli, żeby o tem sąd tutejszy lub ustanowionego kuratora w przeciągu wyżej oznaczonego czasu zawiadomili.

Przemyśl, dnia 16. lutego 1870.

(790) **Obwieszczenie.** (1)

L. 5173. Z powodu zmiany w obiegu pociągów Nr. III. IV. Czerniowce-Itzkany, będzie codziennie poczta osobowa między Hadikfalwą a Michalinami aż do dalszego ogłoszenia w następującym porządku kursować:

Z Hadikfalwy.
O godzinien 10. rano.
Do Seretu.
O godzinie 11. min. 15. przed południem.
Do niższego Synoutza.
O godzinie 12. m. 25., w południe.
Do Michalina.
O godz. 1. m. 5. z południa.
(Odchodzi po przybyciu pociągu III. ze Lwowa.
Z Michalina.
O godzinie 1. m. 45. z południa.
Do Synoutza.
O godzinie 1. m. 55. z południa.
Do Seretu.
O godzinie 3. m. 25. z południa.
Do Hadikfalwy.
O godzinie 4. m. 50. z południa.
(Przychodzi do pociągu IV. do Lwowa.)

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 30. marca 1870.

Kundmachung.

Nr. 5173. Anläßlich des auf der Strecke Czernowitz-Itzkany geänderten Curses der gemischten Züge Nr. III. und IV. wird die tägliche Personenpost Hadikfalwa-Michaleni bis auf Weiteres in nachstehender Ordnung verkehren:

Von Hadikfalwa.
Um 10 Uhr Früh.
In Sereth.
Um 11 Uhr 15 M. Vormittags.
In Unter-Sinoutz.
um 12 Uhr 25 Min. Mittags.
In Michaleni.
Um 1 Uhr 5 Min. Mittags.
(Abgang nach dem Zuge III. aus Lemberg).
Von Michaleni.
Um 1 Uhr 45 Min. Mittags.
In Unter-Sinoutz.
Um 1 Uhr 55 M. Mittags.
In Sereth.
Um 3 Uhr 25 Min. Mittags.
In Hadikfalwa.
Um 4 Uhr 50 Min. Mittags.
(Ankunft zum Zug IV. nach Lemberg).

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 30. März 1870.

(716) **Edykt.**

L. 9935. C. k. sąd krajowy jako handlowy ogłasza niniejszem, że pod dniem 25. lutego 1870 r. zaciągniętą została do rejestru handlowego zgłoszona firma handlowa „Filip Weinreb dla prowadzenia handlu komisowego sukniami męskiemi we Lwowie.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego.

Lwów, dnia 9. marca 1870.

(697) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 2755. Ces. król. sąd powiatowy dla miasta Tarnowa wydzielony jako instancya pertraktacyjna niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Marya Hussakowska na dniu 23. lutego 1870 w Tarnowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarła.

Ponieważ spadkobiercy z życia i miejsca pobytu są nieznani, przeto wzywa się wszystkich, którzyby jakiekolwiek prawa do spadku sobie rościli, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia do sądu powiatowego w Tarnowie się zgłosili i deklaracyę do spadku wnieśli, w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe z kuratorem spadku Dr. Kapiszewskim, adwokatem w Tarnowie, jako też z temi spadkobiercami, którzy się do spadku zgłoszą i oświadczą, przeprowadzonem i pozostałość spadkowa tymże w odpowiedniej części przyznaną zostanie. W razie zupełnego niezgłoszenia się zostanie cała spuścizna, zaś w razie częściowego niezgłoszenia się opuszczona część spadku na rzecz wysokiego skarbu ściągnioną.

Tarnów, dnia 20. marca 1870.

(739) **Edykt.** (3)

Nr. 3959. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wiadomo niniejszem czyni z miejsca pobytu nieznanemu Alterowi Liebermann, że przeciw niemu uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 3959 nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 złr. w. a. z p. n. na rzecz Herzla Boral wydany i ustanowionemu dla tegoż nieobecnego kuratorowi p. adwokatowi Maramoroszowi ze substytucyą p. adwokata Tutaka doręczony został.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 23. marca 1870.

(732) **Edict.** (3)

Nro. 7102. Vom k. k. Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Aufenthalte nach unbekannten Wilhelm Amster mit dem Edicte bekannt gemacht, daß demselben in dem Wechselstreite der Betti Neschel gegen ihn, dann wider Dr. Friedrich Blum und Mina Saraj Staudinger pto. 489 fl. öst. W. s. N. G. in Folge oberlandesgerichtlichen Entscheidung vom 21. December 1869 Zl. 35604 ein Curator in der Person des Hr. Advocaten Dr. Mantsch mit Substitutirung des Hr. Advocaten Dr. Zucker bestellt wurde, welch' Letzterer gleichzeitig angewiesen wird, den besagten Wilhelm Amster gesetzmäßig zu vertretten.

Lemberg, am 19. Februar 1870.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.